

Պանիում — Թիվ տասնյոթ

Իրը և տեսիլքը. Դանիելի մարգարեության երկու գծերը և Հայտնության ապակնքումը

Jeff Pippenger
2026-02-22

2020 թվականի հուլիսի 18-ին վրա հասավ հարյուր քառասունչորս հազարանոցի շարժման առաջին հիասթափությունը: Այն տեղի ունեցավ Դանիել տասնմեկերորդ գլխի քառասուներորդ համարի «թաքնված պատմության» շրջանակներում: Այդ հիասթափությունը վրա հասավ այդ «թաքնված պատմության» բավական առաջընթաց փուլում՝ մի պատմության, որ սկսվել էր 1989 թվականին Խորհրդային Միության փլուզմամբ: Քառասունմեկերորդ համարը ներկայացնում է կիրականօրյա օրենքը Միացյալ Նահանգներում, որը ներկայացված է նաև նույն գլխի տասնվեցերորդ համարում: 2023 թվականին քառասուներորդ համարի «թաքնված պատմությունը» կազմող ճշմարտությունների «ապակնքումը» Դանիելի կողմից ներկայացվում է տասներկուերորդ գլխում: Տասներորդից մինչև տասներկուերորդ գլուխները նույն տեսիլքն են, և տեսիլքը սկսվում է այն նույնացմամբ, որ Դանիելը ներկայացնում է «իմաստուններին», որոնք հասկանում են մարգարեության թե՛ ներքին, թե՛ արտաքին լուրերը, որոնք այստեղ ներկայացված են որպես «բանը» և «տեսիլքը»:

Պարսկաստանի Կյուրոս թագավորի երրորդ տարում մի բան հայտնվեց Դանիելին, որի անունը կոչվում էր Բադտասասար. և այդ բանը ճշմարիտ էր, բայց նշանակված ժամանակը երկար էր. և նա հասկացավ այդ բանը և ըմբռնում ունեցավ տեսիլքի մասին: Դանիել 10:1.

Երկու տեսիլք

«Բանը» և «տեսիլքը» ներկայացնում են մարգարեության ներքին և արտաքին տեսիլքները, իսկ Դանիելը ներկայացնում է մի ժողովուրդ, որը հասկանում է երկուսն էլ, որովհետև թե՛ «բանը», թե՛ «տեսիլքը» տասներորդ գլխում Դանիելին «հայտնվեցին»: Այդ գլխում, քսաներկուերորդ օրը, սրբաբանում գտնվող Քրիստոսի տեսիլքը Դանիելին «հայտնվեց»: «Բան» թարգմանված եբրայերեն բառը իններորդ գլխում թարգմանված է որպես «գործ», և այնտեղ ևս այն ներկայացվում է «տեսիլքի» հետ կապված:

Քո աղաչանքների սկզբում հրաման դուրս եկավ, և ես եկել եմ՝ քեզ հայտնելու. որովհետև դու մեծապես սիրված ես. ուստի հասկացիր խոսքը և ըմբռնիր տեսիլքը: Դանիել 9:23.

«Բան» բառը տասներորդ գլխում նույն բառն է, որ իններորդ գլխի քսաներեքերորդ համարում թարգմանված է որպես «խոսք»: Դանիելի տասից մինչև տասներկուերորդ գլուխների վերջին տեսիլքում՝ տասնմեկերորդ գլխի «բանը» կամ տասներորդ գլխի «խոսքը» երկուսն էլ կապված են «տեսիլքի» հետ: «Տեսիլք»-ը եբրայերեն «mareh» բառն է և նշանակում է «երևույթ»: Դանիելը իր գրքում նշում է երկու «տեսիլք», թեև այդ երկու

«տեսիլք»-ներից մեկը ներկայացված է նախ իգական սեռով, ապա կրկին՝ արական սեռով: Տասներորդ գլխի առաջին համարում Դանիելը ներկայացնում է նրանց, ովքեր հասկանում են «տեսիլքը»՝ երևույթի տեսիլքը, ինչպես նաև «խոսքը» կամ «բանը»: Ութերորդ գլխում Դանիելը մատնանշում է միմյանց հետ կապված երկու «տեսիլք»: Անգլերենում «vision» բառը այդ գլխում հանդիպում է ութ անգամ, և «տեսիլք» թարգմանված եբրայերեն բառերից մեկը «mareh» է, իսկ մյուսը՝ «chazon»: Mareh նշանակում է «երևույթ», իսկ chazon՝ «երազ, հայտնություն կամ պատգամախոսություն»: Ութերորդ գլխի համատեքստը հաստատում է, որ երբ «mareh» բառը թարգմանվում է որպես «տեսիլք», այն ներկայացնում է «Քրիստոսի երևույթը»:

Որպես օրինակ՝ դա Դանիել 8.14-ի «մարեհ»-ն է, այսինքն՝ «երևման տեսիլքը», ինչը նշանակում է, որ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին Քրիստոսը հանկարծ պիտի երևար տաճարում՝ ի կատարումն Մաղաքիայի երրորդ գլխի Ուխտի Պատգամաբերի, որի մասին Քույր Ուայթն ասել է, թե այն կատարվեց 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին: Երբ Քույր Ուայթը Հայտնություն տասի այն հրեշտակին, որ իջավ և մի ոտքը դրեց ցամաքի վրա, իսկ մյուսը՝ ծովի վրա, նույնացնում է որպես «ոչ պակաս անձ, քան Հիսուս Քրիստոսը», նա նշում էր մարգարեության մեջ մի սահմանափակ, որտեղ Քրիստոսը երևում է: Դա Նրա բազմաթիվ երևումներից մեկն է: Ըստ Հուդայի՝ Նա երևաց Մովսեսի հարության ժամանակ: Այնտեղ Նա երևաց որպես Միքայել հրեշտակապետ, սակայն, այնուամենայնիվ, դա մարգարեական երևում էր: Ութերորդ գլխի «մարեհ» տեսիլքը նույնպես թարգմանվում է որպես «երևում»՝ իր նշանակության հետ համապատասխանությամբ:

Եվ եղավ, երբ ես՝ ես՝ Դանիելս, տեսիլքը տեսա և դրա նշանակությունն էի որոնում, ահա, իմ առաջ կանգնած էր մի մարդանման երևույթ: Դանիել 8:15:

Այստեղի համատեքստը ցույց է տալիս, որ «մարդու կերպարանք ունեցողը» Գաբրիել հրեշտակն էր, իսկ «կերպարանք» բառը վերաբերում է mareh տեսիլքի՝ Քրիստոսի հայտնությանը, որովհետև ինչպես Քրիստոսը ներկայացվում է Միքայել հրեշտակապետի միջոցով և Հայտնություն տասներորդ գլխի հզոր հրեշտակի միջոցով, այնպես էլ մարգարեականորեն Քրիստոսը փոխարինաբար նույնացվում է հրեշտակների և նույնիսկ մարդկանց խորհրդանիշների հետ: Անկախ նրանից՝ խոսքը տվյալ համարում Գաբրիելի մասին է, թե Հայտնություն տասներորդ գլխում Քրիստոսի, թե Միքայել հրեշտակապետի, նրանցից յուրաքանչյուրը ներկայացնում է մի պատգամ, և այդ պատճառով Քույր Ուայթը Հայտնության հրեշտակներին համեմատում է թե՛ այն պատգամի հետ, որ նրանք ներկայացնում են, թե՛ այն մարդկանց հետ, որոնք հոչակում են հրեշտակներով ներկայացված պատգամը: Այս ճշմարտությունն այնքան կարևոր է, որ Հայտնության առաջին գլխի հենց առաջին երեք համարներում՝ այն երեք համարներում, որոնք ազդարարում են Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության ապակնքվելը փորձաշրջանի փակվելուց անմիջապես առաջ, որովհետև «ժամանակը մոտ է», Աստծուց մարդուն հաղորդակցության ընթացքը հատուկ կերպով ներկայացվում է որպես պատգամ Հորից, որը տրվեց Որդուն, որն այնուհետև այդ պատգամը տալիս է մի հրեշտակի, իսկ նա այն տանում է մի մարդու, որն էլ իր հերթին ուղարկում է այն

եկեղեցիներին: Հաղորդակցության ընթացքի յուրաքանչյուր քայլ սուրբ և սրբազան է, և այդ սրբագործված սրբությունն է ներկայացվում այն մարգարեական ուղենիշներում, որտեղ Քրիստոսը հայտնվում է որպես Ինքը, կամ հրեշտակի, մարդու կամ պատգամի միջոցով: Երբ Նա ուղիղ կերպով նույնացնում է Իրեն որևէ ուղենիշի հետ, դա «mareh» «կերպարանքի տեսիլքն» է:

Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը, որ Աստված տվեց Նրան՝ ցույց տալու Իր ծառաներին այն բաները, որոնք շուտով պիտի կատարվեն. և Նա ուղարկեց ու Իր հրեշտակի միջոցով հայտնեց այն Իր ծառա Հովհաննեսին, որը վկայեց Աստծու խոսքի, և Հիսուս Քրիստոսի վկայության, և այն բոլոր բաների մասին, որ ինքը տեսավ: Երանի՛ նրան, ով կարդում է, և նրանց, որ լսում են այս մարգարեության խոսքերը և պահում են այնտեղ գրված բաները, որովհետև ժամանակը մոտ է: ... Եվ նա ասում է ինձ. «Մի՛ կնքիր այս գրքի մարգարեության խոսքերը, որովհետև ժամանակը մոտ է: Անիրավը թող դարձյալ անիրավություն անի, և պիղծը թող դարձյալ պղծվի, և արդարը թող դարձյալ արդարություն գործի, և սուրբը թող դարձյալ սրբանա»: Հայտնություն 1:1-3; 22:10, 11.

Ուրերորդ գլխում «chazon»-ը եբրայերեն այն մյուս բառն է, որ թարգմանվում է որպես «տեսիլք»: «Արտաքին տեսքի» հետ առնչությամբ «marah» տեսիլքը նշանավորում է մի ուղենիշ, իսկ «chazon» տեսիլքը նշանավորում է մի մարգարեական ժամանակաշրջան: Ուրերորդ գլխում «տեսիլք» թարգմանված երկու բառերի միջև առկա է աստվածային համաչափություն, այն իմաստով, որ Դանիելը «mareh» եբրայերեն բառն օգտագործում է նաև իր իզական ձևով՝ «marah»: «Chazon»-ի դեպքում Դանիելը այն ներկայացնում է երկու կերպով, սակայն ոչ թե արական և իգական հակադրությամբ, այլ երկու բառերով, որոնք մատնանշում են նույն իմաստը, բայց այդ կերպ այն բազմապատկում են եքսպոնենցիալ չափով:

«Chazon» նշանակում է տեսիլքը, կամ պատգամը, կամ մարգարեությունը, իսկ այն բառը, որ անգլերենում թարգմանվում է կամ «matter», կամ «thing», եբրայերեն «dabar» բառն է, որը նշանակում է «խոսքը»: Երբ հասկացվում է, որ «chazon» տեսիլքը Դանիելի կողմից ներկայացվում է նաև «dabar» բառով, ապա միասին դրանք ներկայացնում են Աստծո Խոսքի մարգարեական պատգամները: Դանիելը միշտ «dabar»-ը կամ «chazon»-ը հակադրում է «mareh»-ին: Երբ մարգարեական մակարդակում դիտարկվում են «Աստծո Խոսքի մարգարեական պատգամները», ինչպես ներկայացված են «dabar»-ով և «chazon»-ով, և դրանք միացվում են Քրիստոսի հայտնության «marah» տեսիլքին, այդ ժամանակ դուք ստանում եք Աստծո Խոսքի մարգարեական պատմության սրբազան սահմանանշանները: Ապա, եթե «marah»-ը՝ «mareh» բառի իգական սեռի ձևը, ավելացնեք Դանիելի մեջ տեսիլքի նշանակությունների շարքին, դուք կունենաք հավատով արդարացման հայելային տեսիլքը:

Դանիելի վերջին տեսիլքում, որ ներկայացված է նրա գրքի վերջին երեք գլուխներում, Դանիելը ներկայացնում է վերջին օրերի մի ժողովուրդ, որ հասկանում է «մարգարեական տեսիլքները»՝ «Աստծո Խոսքի» մեջ, և սուրբ ուղենիշների սրբությունը, որոնք կազմում են հարյուր քառասունչորս հազարի բարենորոգչական շարժումը,

քանզի նրանք են, որ հետևում են Գառին, ուր որ Նա գնա, Իր սուրբ մարգարեական Խոսքի մեջ: Երբ նրանք հետևում են Գառին, Նա նրանց առաջնորդում է դեպի Դանիել 10.7-ի հայելու պես տեսիլքը, որտեղ նրանք կա՛մ փախչում են՝ սխալի տակ թաքնվելու, որտեղ թաղվում են հավիտենության համար, կա՛մ խոնարհվում են հողի մեջ, արդարացվում և զորացվում՝ վերջին օրերի մարգարեական լուրը հաղորդելու համար:

Գաբրիելը Դանիելին պատվիրում է «հասկանալ» թե՛ «բանը», թե՛ «տեսիլքը»:
«Հասկանալ» թարգմանված եբրայերեն բառը նշանակում է «մտովի զանազանությունն դնել»: Դանիելին, որը ներկայացնում է քեզ և ինձ, սիրելի ընթերցող, պատվիրվեց հասկանալ «բանի» և «տեսիլքի» միջև եղած տարբերությունն ու զանազանությունը: «Chazon» տեսիլքը ներկայացնում է մարգարեական պատմության արտաքին գիծը, իսկ «mareh» տեսիլքը ներկայացնում է Քրիստոսի հայտնությունը: «Բանը» և «իրողությունը» եբրայերեն «dabar» բառն է, որ նշանակում է խոսք: Հիսուսն է «dabar»-ը, քանի որ Նա է Խոսքը: «Իրողությունը» և «բանը», երկուսն էլ լինելով «dabar», ներկայացվում են հայտնության տեսիլքի հետ առնչությամբ:

Դաբարը, որը նյութն ու բանն է, նաև ութերորդ գլխի խազոն տեսիլքն է, և այն ներկայացնում է մարգարեական պատմության տեսիլքը: Այդ ներկայացումներից յուրաքանչյուրը (խազոն, դաբար, նյութ և բան) նույնացնում են մարգարեության արտաքին գիծը, իսկ մարեհը և դրա կանացի արտահայտությունը՝ մարահը, ներկայացնում են մարգարեության ներքին գիծը: Աստծո վերջին օրերի ժողովուրդը, որը ներկայացված է Դանիել տասի առաջին համարում, հասկանում է մարգարեական պատմության թե՛ ներքին, թե՛ արտաքին գծերը: Հայտնության գրքում ներքին գիծը ներկայացված է յոթ եկեղեցիներով, իսկ արտաքին գիծը՝ յոթ կնիքներով:

Երբ Դանիելը քսանմեկօրյա ծոմապահությունից հետո տեսավ Քրիստոսի տեսիլքը, նա տեսավ mareh տեսիլքի իզական արտահայտությունը: Mareh-ն «տեսքն» է, և երբ Դանիելը տեսավ Քրիստոսին, նա տեսավ «marah» տեսիլքը, և թեև mareh նշանակում է տեսք, նույն բառի իզական ձևը նշանակում է «հայելին»: Քույր Ուայթը մեզ հայտնում է, որ այն տեսիլքը, որ Դանիելը տեսավ, այն նույն տեսիլքն էր, որ Հովհաննեսը տեսավ, իսկ Հովհաննեսը այդ տեսիլքը տեսավ այն ժամանակ, երբ Քրիստոսը երկնային սրբաբանում էր:

«Գաբրիելի այցելության ժամանակ մարգարե Դանիելը անկարող եղավ հետագա խրատ ընդունելու. բայց մի քանի տարի անց, ցանկանալով ավելի շատ իմանալ այն թեմաների մասին, որոնք դեռ լիովին չէին բացատրվել, նա դարձյալ ձեռնամուխ եղավ Աստծուց լույս և իմաստություն որոնելուն: «Այն օրերում ես՝ Դանիելս, երեք ամբողջ շաբաթ սուգ էի անում: Ցանկալի հաց չէի ուտում, և ոչ միս, ոչ գինի բերանս չէր մտնում, և ամենևին ինձ չէի օծում.... Այն ժամանակ աչքերս բարձրացրի ու տեսա, և ահա՝ մի մարդ՝ բեհեզ հագած, որի մեջքը գոտևորված էր Ուփազի մաքուր ոսկով: Նրա մարմինը ոսկեքարի պես էր, նրա երեսը՝ կայծակի տեսքի պես, նրա աչքերը՝ կրակի ճրագների պես, նրա բազուկներն ու ոտքերը՝ ողորկ պղնձի գույնի պես, և նրա խոսքերի ձայնը՝ բազմության ձայնի պես»:

«Ոչ պակաս անձնավորություն, քան Աստծո Որդին, հայտնվեց Դանիելին: Այս նկարագրությունը նման է այն նկարագրությանը, որ տվել է Հովհաննեսը, երբ Քրիստոսը հայտնվեց նրան Պատմոս կղզու վրա: Մեր Տերն այժմ գալիս է մեկ այլ երկնային պատգամաբերի հետ՝ Դանիելին սովորեցնելու, թե ինչ պիտի տեղի ունենար վերջին օրերում: Այս գիտությունը տրվեց Դանիելին և ներշնչմամբ արձանագրվեց մեզ համար, որոնց վրա հասել են աշխարհի վախճանները:»

«Աշխարհի Փրկչի կողմից հայտնված մեծ ճշմարտությունները նրանց համար են, ովքեր ճշմարտությունը փնտրում են ինչպես թաքնված գանձեր: Դանիելը տարեց մարդ էր: Նրա կյանքն անցել էր հեթանոսական արքունիքի հրապույրների մեջ, նրա միտքը ծանրաբեռնված էր մեծ կայսրության գործերով, սակայն նա հեռանում է այս ամենից, որպեսզի իր անձը խոնարհեցնի Աստծո առաջ և ճանաչողություն որոնի Բարձրյալի նպատակների մասին: Եվ նրա աղաչանքներին ի պատասխան՝ երկնային աստաններից լույս հաղորդվեց նրանց համար, ովքեր պիտի ապրեին վերջին օրերում: Ուրեմն ինչպիսի ջերմեռանդությամբ մենք պետք է փնտրենք Աստծուն, որպեսզի Նա բացի մեր հասկացողությունը՝ ըմբռնելու այն ճշմարտությունները, որոնք մեզ են բերված Երկնքից»: Review and Herald, February 8, 1881.

144,000-ը

Դանիելը հասկանում է «բանը» և «տեսիլքը», և նա կոչվում է թե՛ Դանիել, թե՛ Բաղտասասար: Մարգարեության մեջ անվան փոփոխությունը ներկայացնում է ուխտային հարաբերություն, ուստի Դանիելը ներկայացնում է վերջնական ուխտի ժողովրդին, որ են հարյուր քառասունչորս հազարը, որոնք փորձվում են տաճարում Քրիստոսի տեսիլքով: Այդ փորձությունը առաջ է բերում երկրպագուների երկու դասերի բաժանում:

Եվ ես՝ Դանիելս, միայն ես տեսա տեսիլքը. որովհետև ինձ հետ եղող մարդիկ չտեսան տեսիլքը, բայց մեծ դող ընկավ նրանց վրա, այնպես որ նրանք փախան՝ իրենց թաքցնելու համար: Դանիել 10:7:

Դանիելն ուղիղ կերպով նույնացնում է երկրորդ և տաճարային փորձությունը, որը կապված է Աստծո վերջին օրերի ժողովրդի հետ. փորձություն, որի հիմքը երկնային սրբարանում Քրիստոսին տեսնելն է: Յոթերորդ համարի տեսիլքը *mareh* տեսիլքի իգական ձևն է՝ ներկայացված որպես *marah* տեսիլք: Եթե Քրիստոսի տաճարային տեսիլքին արձագանքեք այնպես, ինչպես ներկայացված է Դանիելի արձագանքի մեջ, ապա մարգարեական «իրը» և մարգարեական «տեսիլքը» ձեզ «կբացահայտվեն»:

Եթե դու առնչվում ես Քրիստոսի հենց նույն տաճարային տեսիլքին՝ փախչելով՝ թաքնվելու համար, դու մտնում ես հավիտենական խավարի մեջ: Տաճարի փորձությունը, որը հավիտենական ավետարանի երեք քայլերից երկրորդ փորձությունն է, նախորդվում է առաջին և հիմնարար փորձությամբ: Հիմքերի փորձնական հարցը ներկայացված է Դանիել տասնմեկի տասնչորսերորդ խոսքում, որտեղ Հոռմը ներկայացված է որպես «քո ժողովրդի ավագանները», որոնք հաստատում

են «տեսիլքը»:

Ժամանակը Մոտ է

2020 թվականի հուլիսի 18-ի հիասթափությունից երեքուկես օր անց՝ 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ին, Հիսուս Քրիստոսի հայտնությունը սկսեց արձակվել, որովհետև «Ժամանակը մոտ էր»:

Երանելի է նա, որ կարդում է, և նրանք, որ լսում են այս մարգարեության խոսքերը և պահում են այն, ինչ գրված է այնտեղ, որովհետև Ժամանակը մոտ է: ... Եվ նա ինձ ասաց. «Մի՛ կնքիր այս գրքի մարգարեության խոսքերը, որովհետև Ժամանակը մոտ է»: Հայտնություն 1:3; 22:10.

«Ժամանակը», որ նույնականացնում է Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության ապակնքվելը, հիշատակվում է Հայտնության գրքի սկզբում, իսկ գրքի վերջում նույն այդ հռչակագիրը ալֆա հայտարարությանը հավելում է օմեգա հայտարարություն:

Հիսուս Քրիստոսի հայտնությունը բացվում է փորձաշրջանի ավարտից անմիջապես առաջ: Քսանմեկօրյա ծոմապահությանը հաջորդող քսաներկրորդ օրը «Բանը», որը նաև «գործն» է, որը նաև *dabar*-ն է կամ *Ishtar*, որը նաև արտաքին մարգարեական պատմության *chazon* տեսիլքն է, հայտնվեց Դանիելին, երբ նա վերապրում էր երկնային Քահանայապետի հայելային՝ *marah* տեսիլքը Ամենասուրբ Տեղում:

Դանիելը ներկայացնում է նրանց, ովքեր ունեն հայելու տեսիլքի փորձառությունը, և ովքեր նաև հասկանում են Քրիստոսի մարգարեական երևումները, ինչպես նաև խազոն տեսիլքով ներկայացված արտաքին պատմությունը: Մարահ տեսիլքը ներկայացնում է Քրիստոսին որպես մարգարեական նշանաբար, իսկ նույն բառի իգական ձևը ներկայացնում է այն փորձառությունը, որ ծագում է Աստծո փառքին նայելու միջոցով, ինչպես ներկայացված է Դանիելի, Հովհաննեսի, Եսայու, Քույր Ուայթի և այլ մարգարեների միջոցով:

Այս մակարդակում խազոն արտաքին տեսիլքը ներկայացնում է հիմնարար փորձությունը, իսկ իրադարձությունների մարգարեական հաջորդականության մեջ Քրիստոսի հայտնությունների մասին մարեհ տեսիլքը՝ տաճարի փորձությունը: Արդյո՞ք Քրիստոս հայտնվել է Սրբությունների Սրբոցում՝ ձեր իսկ Սրբությունների Սրբոցի ներսում: Հենց այնտեղ է, որ Աստվածությունը միավորվում է մարդկության հետ: Սա այն փորձությունն է, որ պետք է հաղթահարվի, նախքան փորձաշրջանի փակվելը՝ լիտմուսային փորձության պահին: Այն լիտմուսային փորձությունը, որը բացահայտում է բնավորությունը, մարահ հայելիի տեսիլքն է:

2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ին հիմքի արտաքին փորձությունը սկսվեց տասնչորսերորդ համարի «քո ժողովրդի ավազակների» վերաբերյալ, և երբ ներկայիս պապը գահակալվեց 2025 թվականի մայիսի 8-ին, տասնչորսերորդ համարի «տեսիլքը» հաստատվեց: Հիմնարար փորձությունը տեղափոխվեց տաճարի փորձությանը: 2025 թվականի մայիսի 9-ից ի վեր տաճարի փորձությունը ընթացքի մեջ է: Երկու վկաների հարությունը 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ին ներկայացված էր Հայտնություն

տասնմեկերորդ գլխի տասնմեկերորդ համարում, և այն հարությունը, որ սկսվեց այդ օրը, տեղի ունեցավ Ուկրաինայի պատերազմի ժամանակաշրջանի ներսում, որը սկսվեց 2014-ին և սրվեց 2022-ին: Մարգարեության արտաքին և ներքին գծերը միավորվեցին այդ պատմության մեջ: 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ին հիմք դնելու գործը ընթացքի մեջ էր, մի գործ, որը նախատիվով էր 1798-ից մինչև 1840-ի պատմությամբ, ինչպես նաև 1840-ից մինչև 1844-ը, և նաև 1844 թվականի ապրիլի 19-ից մինչև 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ը:

Դանիել տասնմեկերորդ գլխի տասնմեկերորդ համարը պատմության մեջ հանդես եկավ որպես մարգարեության արտաքին գիծ և կապված էր հենց այն պատմության հետ, որը Հայտնություն տասնմեկերորդ գլխի ներքին գիծն է: 2014 թվականին սկսվեց ուկրաինական պատերազմը, ինչպես նախապատկերված էր մ.թ.ա. 217 թվականի Ռափիայի ճակատամարտով: 2015 թվականին Դանիել տասնմեկերորդ գլխի երկրորդ համարի չորրորդ և առավել հարուստ թագավորը վեր կացավ և հայտարարեց իր մտադրությունը՝ առաջադրվելու նախագահի պաշտոնի համար: Այդ հայտարարությունը բորբոքեց վիշապամիտ գլոբալիստների զայրույթը, որոնք ներկայացված են որպես Հունաստանի թագավորություն:

Հայտնություն տասնմեկերորդ գլուխ, տասնմեկերորդ համարը, 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ը նույնացրեց որպես այն կետը, երբ երկու վկաները հարություն առան: Այնուհետև 2020 թվականի հուլիսի 18-ից մինչև 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ը ընկած ժամանակահատվածը հասկացվեց որպես մարգարեական «անապատ»: «Անապատի ժամանակահատվածի» ավարտին մի ձայն սկսեց աղաղակել 2023 թվականի հուլիսին, և ապա, Նեշվիլի ձախողված կանխատեսումից՝ 2020 թվականի հուլիսի 18-ից, ուղիղ հազար երկու հարյուր վաթսուս օր հետո, Հուդայի ցեղի Առյուծը սկսեց բացել Իր մարգարեական Խոսքի կնիքները: Աստծո մարգարեական Խոսքի կնիքների բացվելը միշտ առաջ է բերում եռաստիճան փորձության մի ընթացք, ինչպես ներկայացված է Դանիել տասներկուսում:

Շատերը պիտի սրբվեն, պիտի ճերմակեցվեն և պիտի փորձվեն, բայց ամբարիշտները պիտի ամբարշտություն գործեն. և ամբարիշտներից ոչ մեկը պիտի հասկանա, բայց իմաստունները պիտի հասկանան: Դանիել 12:10.

Հայտնություն տասնիններորդ գլխում հարսը պատրաստում է իրեն, և ապա նրան տրվում է սպիտակ հանդերձանք: Այդ սպիտակ հանդերձանքները ցույց են տալիս, որ հարսը պատրաստ է, և դա տեղի է ունենում Հայտնություն տասնիններորդ գլխում, երբ երկնքի պատուհանները բացվում են: Նախքան հարսը սպիտակեցվի Քրիստոսի արդարության հանդերձանքով, նա նախ մաքրվում է:

2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ին հիմքերի փորձությունը սկսվեց՝ մաքրելու նրանց, ովքեր պիտի մաքուր լինեն: Այդ մաքրագործումն իրականացվում է գիտության աճով, որովհետև Հուդայի ցեղի Առյուծը այն ժամանակ սկսեց Իր մասին վերջնական հայտնությունը բացել կնիքներից: Այդ հայտնությունը ներառում է այն, որ Նա է միակ հիմքը, որ կարող է դրվել: Մերժել այն հիմնարար ճշմարտությունը, որը վկայում է, թե

Հոռմը «քո ժողովրդի ավագաններն» է, նշանակում է մերժել միակ հիմքը, որ կարող է դրվել:

2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ին սկսվեց փորձության մի ընթացք, որը անմիջապես առաջ բերեց երկու դասակարգերի բաժանումը: Հուլայի ցեղի Առյուծն այժմ բացել է, որ տասնչորսերորդ համարի պատմական կատարումը 2025 թվականի մայիսի 8-ն էր, և այդպես վարվելով՝ Նա հաստատեց Միլլերի այն նույնականացումը, ըստ որի Հոռմը այն խորհրդանիշն է, որ հաստատում է մարգարեության արտաքին տեսիլքը: Երբ Թրամփը վերադարձավ 2024 թվականին, նա կատարեց Դանիել 11-ի տասներեքերորդ համարը, ապա հաջորդ համարում մենք նշում ենք 2025 թվականը՝ Լևոն պապի ընտրությամբ: Թե՛ Թրամփը, թե՛ նրա նեոնանման հակադիր գույգը 2025 թվականին պաշտոնամուտ արեցին:

Այն թվականները, որոնք մենք նույնացնում ենք այս շարժման մեջ, էապես սրբագործված հետադարձ հայացք են: Մենք վախճանի ժամանակը նույնացնում ենք որպես 1989 թվական, ապա պատգամի պաշտոնական ձևակերպումը՝ 1996 թվականը: 9/11-ին պաշտոնապես ձևակերպված պատգամը գորացվեց: Ամբակումի Աղյուսակների ներկայացմամբ՝ 2012 թվականին, և ավարտվելով 2013 թվականի հունվարին, հիմքերը դրվեցին:

2020 թվականի հուլիսի 18-ին եկավ առաջին հիասթափությունը, ապա 2023 թվականի հուլիսին մի ձայն սկսեց աղաղակել անապատում, և 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ին սկսվեց Հիսուս Քրիստոսի Հայտնության արձակնիքագերծումը, և սկսվեց առաջին արտաքին հիմնարար փորձությունը:

2025 թ. մայիսի 8-ին սկսվեց ներքին տաճարի երկրորդ փորձությունը: Երրորդ վճռորոշ փորձությունը հենց առջևում է: Այնտեղ կհայտնվի, թե արդյոք հոգին ունի պատգամի այն յուղը, որը ներկայացված էր առաջին՝ արտաքին փորձությամբ, և երկրորդ՝ ներքին փորձության ուղեկցող յուղը: Փորձությունը ներկայացնում է արտաքին, ապա՝ ներքին, ապա՝ փորձառություն:

Մարգարեության ներքին գիծը բաղկացած է այն նախորդ ուղենիշներից, որոնք ես հենց նոր մեջբերեցի: Այդ ուղենիշներից յուրաքանչյուրն համընկնում է միլլերական պատմության նույնական ուղենիշների հետ: 1798 թվականը՝ որպես վախճանի ժամանակ, համապատասխանում է 1989 թվականին, որը նույնպես վախճանի ժամանակն է: Այնտեղ Հուլայի ցեղի Առյուծը բացեց Իր Խոսքը, որովհետև Ինքն է Խոսքը: Երբ ադվենտիզմը, Երովաբամի հիմնադիր ապստամբության ժամանակ, վերադառնալով Բեթելի սուտ մարգարեի հետ ուտելու, կատարեց անհնազանդ մարգարեի դերը, նրանք վերադարձան ընկած բողոքականության այն փաստարկներին, որոնք կիրառվել էին ընդդեմ Ուիլյամ Միլլերի՝ «յոթ ժամանակների» նույնականացման: Այդ պատճառով նրանք ամբողջովին, եթե ընդհանրապես, չեն հասկանում, թե ինչու 1863 թվականը առաջին և երկրորդ հրեշտակների ալֆա շարժման վերջին ուղենիշն է:

Այս պատճառով նրանց համար ոչինչ չի նշանակում, որ դա 126 տարի է՝ 1,260-ի խորհրդանիշը, «անապատի» խորհրդանիշը, որը ընդգրկում է 1863 թվականից մինչև 1989 թվականի վախճանի ժամանակը ձգվող պատմությունը: Քառասուն տարվա ավարտին Հեսուն առաջնորդեց շարժումը դեպի Ավետյաց երկիրը: 1989 թվականին Տերը սկսեց Իր օմեգա շարժումը դուրս բերելու գործը 1863-ից մինչև 1989 ձգվող «անապատից», այնպես, ինչպես Իր ալֆա շարժումը դուրս բերեց 538-ից մինչև 1798 ձգվող «անապատից»:

1989 թվականին Դանիելի վերջին երեք գլուխները ներկայացնող Հիդդեկել գետի տեսիլքը արձակվեց, ինչպես որ 1798 թվականին արձակվել էր Դանիելի 7-րդ, 8-րդ և 9-րդ գլուխները ներկայացնող Ուլայ գետի տեսիլքը: Թագավոր Հակոբի Աստվածաշնչի հրատարակումից երկու հարյուր քսան տարի անց Ուիլյամ Միլլերը առաջին անգամ հրատարակեց իր պատգամը՝ հիմնված Ուլայի տեսիլքի վրա, այդպիսով 1831 թվականին պաշտոնականացնելով իր պատգամը. նույն կերպ Հիդդեկելի պատգամը առաջին անգամ հրատարակվեց 1996 թվականին՝ 1776 թվականից՝ Միացյալ Նահանգների փառավոր երկրի ծննդավայրից, երկու հարյուր քսան տարի անց:

Միլլերի կողմից այս պատգամի ձևակերպումը Քինգ Ջեյմսյան թարգմանությունից երկու հարյուր քսան տարի անց նույնացնում է Ուիլյամ Միլլերին որպես հենց առաջին սրբազան պատգամաբերի, որ Աստվածաշնչի մարգարեությունները՝ թե՛ Հին, թե՛ Նոր Կտակարանից, գործածեց արթնություն և բարենորոգում առաջ բերելու համար: Աստվածաշունչը աստվածային է, և այն երկու հարյուր քսան տարի անց միավորվեց մարդկայինի հետ՝ Ուլայի պատգամը ծնելու համար:

Հիսուսը Ալֆան և Օմեգան է, և Նա Աստծո Խոսքն է, ուստի 1611 թվականին Աստվածաշնչի King James Version-ի հրատարակումը Հիսուսին տեղադրում է թե՛ 1611-ին, և թե՛ 1831-ին: Քրիստոսը վախճանի ժամանակ հայտնվում է որպես Հուդայի ցեղի Առյուծ, իսկ երբ պատգամը պաշտոնական ձևակերպում է ստանում, Նա Ալֆան և Օմեգան և Խոսքն է: Միլլերի հարաբերությունը սկզբի հետ ճանաչվում է այն առումով, որ թե՛ սկիզբը, և թե՛ ավարտը շեշտադրում են պատգամի հրատարակությունը: 1776-ից մինչև 1996-ը կրում է նույն բնութագրերը, թեև տարբեր:

Հիդդեկելի լուրը Միացյալ Նահանգներում կիրակնօրյա օրենքի լուրն է, ինչպես ներկայացված է Դանիել տասնմեկի քառասունմեկերորդ համարում: 1776 թվականը և Անկախության հռչակագրի հրատարակումը ներկայացնում են այն երկու հարյուր քսանամյա ժամանակահատվածի սկզբնակետը, որն ավարտվեց «Վերջի ժամանակը» վերնագրված՝ նախախնամաբար, ոչ թե միտումնավոր, հրատարակությամբ: Նույն տարում՝ 1996-ին, մեզ տրվեց «Future for America» անունը կրող ծառայության մի կորպորացիա: Փառավոր երկրի, այսինքն՝ Միացյալ Նահանգների, լուրը պաշտոնական ձևակերպում ստացավ՝ մարգարեության սկզբի և ավարտի միջև ուղիղ կապով: Միլլերիական պատմության յուրաքանչյուր գլխավոր ճանապարհանշան կրկնվել է տասը կույսերի առակի առաջնորդող օրինաչափության ներքո: Երկու հարյուր քսանամյա երկու ժամանակահատվածներն էլ ունեն սկիզբ և ավարտ, որոնք նշանավորվում են մի հրատարակությամբ:

Միլլերի պատգամը և մեթոդաբանությունը հաստատվեց ու գորացվեց իսլամի՝ երկրորդ վայի կատարմամբ: Այն, ինչ Տերը գործածեց պատգամը գորացնելու համար, Միլլերի «մեկ օրը՝ մեկ տարվա» սկզբունքն էր, և այն սկզբունքը, որ գորացրեց պատգամն ու մեթոդաբանությունը 9/11-ին, երբ Հայտնություն տասնութի հրեշտակի իջնելը կրկնեց այն իջնելը, որ Նա կատարել էր 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին, ինչպես ներկայացված է Հայտնության տասներորդ գլխում: Այդ երկու հրեշտակները ներկայացնում են Քրիստոսի՝ որպես հրեշտակի, մարգարեական հայտնությունը: Այն սկզբունքը, որ նույնքան հիմնարար է 9/11-ի շարժման համար, որքան «մեկ օրը՝ մեկ տարվա» սկզբունքը՝ 1840 թվականի օգոստոսի 11-ի շարժման համար, այն է, որ միլլերական պատմությունը կրկնվում է հարյուր քառասունչորս հազարի պատմության մեջ:

Երբ օմեգայի և երրորդ հրեշտակի պատմության մեջ վրա հասավ իսլամի երրորդ վայի վերաբերյալ մի մարգարեության կատարումը, որը համընկավ ալֆայի առաջին և երկրորդ հրեշտակների պատմության մեջ վրա հասած իսլամի առաջին և երկրորդ վայի վերաբերյալ մի մարգարեության կատարման հետ, ապա այն սկզբունքը, թե Միլլերիտական պատմությունը կրկնվում է հարյուր քառասունչորս հազարի պատմության մեջ, նույնքան հաստատապես հաստատվեց, որքան Միլլերի օրերում «մեկ օրը՝ մեկ տարի» սկզբունքը՝ Հայտնություն իննի առաջին և երկրորդ վայերի հետ կապված: Ոմանք, որոնք գուցե ծանոթ լինեն Հայտնություն 9.15-ում ներկայացված երեք հարյուր իննսունմեկ տարիների և տասնհինգ օրերի ժամանակային մարգարեությանը, կարող են վրիպել իմ նախորդ միտքը: Թույլ տվեք բացատրել:

Առաջին և երկրորդ վայերը համընկնում են առաջին և երկրորդ հրեշտակների պատմության հետ, իսկ երրորդ վայի պատմությունը համընկնում է երրորդ հրեշտակի պատմության հետ: Այստեղ միտքն այն է, որ երեք հարյուր իննսունմեկ տարին և տասնհինգ օրը, որոնք ներկայացված են երկրորդ վայի պատմության մեջ, իրենց սկզբնակետը գտնում են առաջին վայի պատմության մեջ: Հայտնության իններորդ գլխի առաջին վայի պատմության մեջ կա հարյուր հիսուն տարվա մի մարգարեություն, և այն օրը, երբ այդ մարգարեական ժամանակաշրջանն ավարտվում է, սկսվում է երեք հարյուր իննսունմեկ տարվա և տասնհինգ օրվա մարգարեությունը: Այս երկու մարգարեություններն անմիջականորեն կապում են առաջին և երկրորդ վայերը, ուստի երբ Իսլամի մասին մի մարգարեություն էր կանխասված՝ տարի մեկ օրվա սկզբունքի հիման վրա, այդ մարգարեությունը Իսլամի առաջին և երկրորդ վայերի մարգարեությունն էր, և սա այն լուրն էր, որ հաստատեց Միլլերի մեթոդաբանությունն ու լուրը առաջին և երկրորդ հրեշտակների պատմության մեջ:

Երբ այդ պատմությունը եզրափակվեց 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին, յոթերորդ փողը սկսեց հնչել, և յոթերորդ փողը թե՛ երրորդ վայն է, թե՛ աստվածաշնորհի խորհուրդը, այսինքն՝ Քրիստոսը ձեր մեջ՝ փառքի հույսը: Այդ փողը թե՛ արտաքին նախազգուշացման լուր է, թե՛ ներքին նախազգուշացման լուր: Այդ պատճառով 2,520-ամյա մարգարեությունը կապված է երկրի համար յոթերորդ տարվա հանգստի հետ, որը ներառում է հոբելյանը: 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ին յոթերորդ փողը սկսեց հնչել՝ ի կատարումն 2,520-ամյա և 2,300-ամյա մարգարեությունների:

Այլ յոթերորդ հրեշտակի ձայնի օրերին, երբ նա պիտի սկսի փող հնչեցնել, Աստծո խորհուրդը պիտի կատարվի, ինչպես նա ավետել էր իր ծառաներին՝ մարգարեներին: Հայտնություն 10:7.

1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ը Քավության օրն էր, և հոբելյանի փողը պիտի հնչեցվեր Քավության օրը: Այդ ժամանակից ի վեր մենք ապրում ենք երրորդ հրեշտակի պատմության, ինչպես նաև երրորդ վայի՝ այսինքն յոթներորդ փողի ժամանակաշրջանում: 1840 թվականի օգոստոսի 11-ին Հայտնության տասներորդ գլխի հզոր հրեշտակը իջավ՝ իր փառքով լուսավորելու երկիրը, ինչպես Հայտնության տասներորդ գլխի հրեշտակը՝ 9/11-ին:

2012 թվականին մինչև 2013 թվականի հունվարը պատրաստվեց «Ամբակումի աղյուսակները» վերնագրով շարքը, և այն համընկավ 1843 թվականի pioneerական աղյուսակի հրատարակության հետ՝ 1842 թվականի մայիսին: Այն ժամանակ շարժման հիմքերը դրվեցին՝ լինի դա առաջին և երկրորդ հրեշտակների ալֆա շարժումը, թե երրորդ հրեշտակի շարժումը. Ամբակումի երկու աղյուսակները հյուսվեցին պատմության և պատգամի մեջ: 2020 թվականի հուլիսի 18-ի չկատարված կանխագուշակությունը զուգահեռ էր 1844 թվականի ապրիլի 19-ին, և առակի մեջ տևող սպասման ժամանակը արդեն ընթացքի մեջ էր:

1,260 օրերի մի անապատ ավարտվեց 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ի բացմամբ: Լավ է հիշել, որ Քրիստոսը երկու անգամ մաքրեց Իր տաճարը նրա սրբապիղծ պղծությունից, ինչպես այն անվանում է Քույր Ուայթը: Նա դա արեց Իր ծառայության սկզբում և ավարտին՝ այդ երկու մաքրագործումները դարձնելով ալֆա և օմեգա մաքրագործություն:

Քույր Ուայթը հստակորեն առաջին տաճարի մաքրագործումը համադրում է 9/11-ի և առաջին ձայնի հետ, որը նա նույնացնում է Հայտնություն տասնութի առաջին երեք համարների հետ: Այնուհետև նա չորրորդ համարի «ուրիշ ձայնը» նույնացնում է որպես տաճարի երկրորդ մաքրագործում, և նաև՝ կիրականօրյա օրենքը: 1844 թվականի ապրիլի 19-ը Միլլերականների համար առաջին տաճարի մաքրագործումն էր, իսկ 1844 թվականի հոկտեմբերի 22-ը՝ երկրորդը: 1798-ից մինչև 1844 ընկած քառասունվեց տարիների ընթացքում կանգնեցվեց միլլերական տաճարը, և միլլերական տաճարի կանգնեցման մի ֆրակտալը գտնվում է երկու հիասթափությունների պատմության մեջ, որոնք երկուսն էլ ներկայացնում են տաճարի մաքրագործումներ: Այդ պատմությունը տաճարի մասին է:

2020 թվականի հուլիսի 18-ից մինչև 2023 թվականի դեկտեմբերի 31-ը կույսերը քնած էին ձգձգման ժամանակաշրջանում: Երբ նրանք արթնանում են, արթնանում են իրենց պատասխանատվությանը՝ հիմքը դնելու և տաճարը բարձրացնելու համար: Այդ ժամանակից ի վեր Քրիստոսը, որպես Հուդայի ցեղի Առյուծ, բացում է եղել մարգարեական լույսը, իսկ բացված մարգարեական լույսը միշտ առաջ է բերում երեքբայլանի փորձության ընթացք, որն ավարտվում է լիթմոսի քննությամբ, որտեղ բնավորությունը դրսևորվում է, բայց երբեք չի զարգանում: Լիթմոսի քննության

Ժամանակ հավատարիմ կույսերը կստանան Սուրբ Հոգու այնպիսի հեղում, որը կգերազանցի Աստծո ժողովրդի մեջ Աստծո գործության յուրաքանչյուր դրսևորում, որ երբևէ արձանագրվել է: Կլինի լույսի այնպիսի աճ, որի ականատեսը երբևէ չի եղել: Այս ասելով՝ ես կներկայացնեմ մեկ այլ պատմական գիծ, որը հաստատում է միլլերիտական պատմության գուգահեռը հարյուր քառասունչորս հազարի պատմության հետ:

Բայց դու, ո՛վ Դանիել, փակիր այս խոսքերը և կնքիր գիրքը մինչև վախճանի ժամանակը. շատերը պիտի այս ու այն կողմ վազեն, և գիտությունը պիտի շատանա: Եվ նա ասաց. «Գնա՛ք ճանապարհով, Դանիել, որովհետև այս խոսքերը փակված են և կնքված՝ մինչև վախճանի ժամանակը: Շատերը պիտի սրբվեն, պիտի սպիտակեցվեն և պիտի փորձվեն. բայց ամբարիշտները ամբարիշտություն պիտի գործեն, և ամբարիշտներից ոչ ոք պիտի չհասկանա, իսկ իմաստունները պիտի հասկանան»: Դանիել 12:4, 9, 10.

Այս հարցերի քննարկումը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում:

Մենահատկություն

Իլոն Մասքը 2026 թվականի փետրվարի 21-ին հայտարարեց, որ «մենք այժմ գտնվում ենք «սինգուլյարության» մեջ»:

Տեխնոլոգիական եզակիություն

Տեխնոլոգիական սինգուլյարությունը (հաճախ պարզապես կոչվում է «սինգուլյարություն») ապագայի մի ենթադրական ժամանակակետ է, երբ տեխնոլոգիական առաջընթացը՝ գլխավորապես պայմանավորված արհեստական բանականությամբ, դառնում է այնքան արագ և հզոր, որ արագանում է մարդկային վերահսկողությունից և ըմբռնումից անդին՝ հանգեցնելով մարդկային քաղաքակրթության մեջ անկանխատեսելի և խորքային վերափոխումների: Հիմնական գաղափարը բանականության պայթյունն է. երբ մենք ստեղծենք այնպիսի ԱԲ համակարգ, որն առավել ինտելիգենտ է, քան ամենաինտելիգենտ մարդիկ (հաճախ կոչվում է Արհեստական Գերբանականություն կամ ASI), այդ համակարգը կկարողանա վերանախագծել և կատարելագործել ինքն իրեն ավելի արագ, քան երբևէ կարող էր որևէ մարդկային թիմ: Սա ստեղծում է ինքնակատարելագործման ռեկուրսիվ օղակ, որտեղ կարողունակությունը կրկնապատկվում է կրկին ու կրկին՝ չափազանց կարճ ժամանակահատվածներում (օրեր -> ժամեր -> րոպեներ), ինչի հետևանքով հետագա զարգացումները դառնում են պայթյունավտանգ և «նախասինգուլյարության մարդկանց» համար անհնար՝ իմաստալից կերպով կանխատեսել կամ ուղղորդել դրանք: «Սինգուլյարություն» տերմինը փոխառված է ֆիզիկայից և մաթեմատիկայից, որտեղ «սև խոռոչում» սինգուլյարությունն այն կետն է, ուր ձգողականությունը դառնում է անվերջ, և մեր ներկա ֆիզիկայի օրենքները դադարում են գործել. մենք չենք կարող տեսնել կամ կանխատեսել, թե ինչ է տեղի ունենում իրադարձությունների հորիզոնից այն կողմ:

Նմանապես, տեխնոլոգիական սինգուլյարությունը դիտվում է որպես պատմության «իրադարձությունների հորիզոն»։ մենք կարող ենք կանխատեսել միտումները մինչև այդ կետը, սակայն դրանից անդին ապագան դառնում է անթափանց՝ տեխնոլոգիական ընդլայնմամբ չուժեղացված մարդկային մտքերի համար։

Համառոտ պատմություն և հիմնական մտածողներ

1950-ականներ—Վաղ սերմեր են երևում մաթեմատիկոս Ջոն վոն Նեյմանի աշխատության մեջ (որը խոսում էր արագացող տեխնոլոգիական փոփոխության մասին) և մաթեմատիկոս/գաղտնագրաբան Ի. Ջ. Գուդի աշխատության մեջ (որը 1965 թվականին նկարագրեց «բանականության պայթյուն», երբ մեքենաները սկսեն նախագծել ավելի լավ մեքենաներ)։

1993թ. — համակարգչային գիտնական և գիտաֆանտաստիկ գրող Վերնոր Վինջը իր «The Coming Technological Singularity» էսսեում հանրահռչակում է այս հասկացության ժամանակակից ըմբռնումը։ Նա կանխատեսում էր, որ 2005–2030 թվականների ընթացքում որևէ ժամանակ մենք կստեղծենք գերմարդկային բանականություն, որից հետո «մարդկային դարաշրջանը» կավարտվի (այն իմաստով, որ առանց օժանդակության մարդիկ այլևս չեն լինի գերիշխող բանականությունը)։

2005թ. — Գյուտարար/ֆուտուրիստ Ռեյ Քուրցվեյլը այս գաղափարը բերում է լայն հասարակության ուշադրության կենտրոն՝ իր «The Singularity Is Near» գրքով։ Նա պնդում է, որ սինգուլյարությունը վրա է հասնում մոտ 2045 թվականին՝ պայմանավորված հաշվողական հզորության էքսպոնենցիալ աճով (համաձայն իր «Արագացող վերադարձների օրենքի»), նանոտեխնոլոգիայով, կենսատեխնոլոգիայով և ուղեղ-համակարգիչ միջերեսներով։ Նա հետևողականորեն պահպանել է այս ժամանակացույցը՝ վերջերս վերահաստատելով AGI՝ 2029-ին, և սինգուլյարությունը՝ մոտ 2045-ին։

Ժամանակագրական կանխատեսումներ (2026 թվականի սկզբի դրությամբ)

Վերջին մի քանի տարիներին կանխատեսումները նկատելիորեն սեղմվել են՝ խոշոր լեզվական մոդելների, բանականության համակարգերի և մասշտաբավորման օրենքների չափազանց արագ առաջընթացի պատճառով։ Առավել համարձակ / կարճաժամկետ տեսություններ (2026–2027). ԱԲ-ի որոշ նշանավոր առաջնորդներ (օր.՝ Anthropic-ի Դարիո Ամոդեյը, Իլոն Մասկը) հրապարակայնորեն հայտարարել են, որ գերբանականությունը կամ որևէ բան, որը գործառութապես համարժեք է եզակիության գործարկչին, կարող է հասնել արդեն 2026 թվականին կամ 1–3 տարվա ընթացքում։

Փորձագետների հարցումների միջինացված գնահատականները լիակատար գերբանականության/սինգուլյարության համար դեռևս հիմնականում համախմբվում են 2040–2050 թվականների շուրջ։

Հնարավոր արդյունքների երկու բանակներ

Ուտոպիական / լավատեսական -> արմատական առատություն, հիվանդության և աղքատության վերացում, գործնական անմահություն՝ մտքի թվայնացված փոխանցման կամ նանոթեխնիկայի միջոցով, մարդկության միաձուլումը արհեստական բանականության հետ (տրանսհումանիզմ), նախկինում անլուծելի համարվող գիտական խնդիրների լուծումը մի քանի րոպեում:

Դիստոպիական / պեսիմիստական -> մարդկային գործունակության/վերահսկողության կորուստ, անհամապատասխանեցում (ԱԲ-ն հետապնդում է նպատակներ, որոնք ուղղահայաց են մարդկային արժեքներին կամ թշնամական են դրանց նկատմամբ), տնտեսական և սոցիալական փլուզում, կամ նույնիսկ մարդկության համար գոյաբանական ռիսկեր:

Մինգույարությունը պարզապես «շատ զարգացած ԱԲ»-ը չէ. դա այն պահն է, երբ տեխնոլոգիական էվոլյուցիան ազատվում է կենսաբանական/մարդկային արագության սահմանափակումներից և դառնում ինքնավար, անվերահսկելի գործընթաց: Թե դա տեղի ունենա 2026-ին, 2030-ին, 2045-ին, թե երբեք, այն այժմ էլ մնում է մարդկության պատմության ամենահետևանքներով հղի բաց հարցերից մեկը:

Վախճանի ժամանակը – 1989

Ցանցակցված աշխարհը սկիզբ է առնում

Մեկուսացված հաշվարկումից դեպի կապակցված հաշվարկում անցումը: Թիմ Բեռներս-Լին CERN-ում առաջարկում է World Wide Web-ը (1989): Առևտրային նյարդային ցանցերի հետազոտությունը ընդլայնվում է (ռազմական + ակադեմիական կիրառություն), Intel 80486-ը թողարկվում է՝ անձնական հաշվարկային հզորությունը կտրուկ աճում է, ARPANET-ը անցում է կատարում դեպի այն, ինչ դառնում է ժամանակակից Internet-ը: Մինչ այդ, հաշվարկումը հզոր էր, բայց հիմնականում մեկուսացված համակարգերի շրջանակում: 1989-ից հետո հաշվարկումը դառնում է ցանցակենտրոն: 1989 թվականին նյարդային ցանցերը դեռևս վաղ փուլում էին, սահմանափակված՝ ապարատային հնարավորություններով, և մեծ մասամբ կանոններով լրացված պատկերաչափական համակարգեր էին, սակայն ռազմական ոլորտն ու հետազոտական լաբորատորիաներն արդեն իսկ փորձարկում էին ուսուցանվող համակարգեր՝ թիրախավորման, ուղղորդման և ազդանշանների դասակարգման համար: Սա այն հիմնարար շերտն էր այն ամենի համար, ինչ եկավ ավելի ուշ:

Ուղերձը պաշտոնականացվեց – 1996

Ինտերնետի առևտրային պայթյունը

Վերը դառնում է հանրային, առևտրային և համաշխարհային: Netscape-ը և բրաուզերային պատերազմները, Amazon-ն ու eBay-ը ապացուցում են, որ առցանց առևտուրը գործունակ է: Հիմնադրվում է Google-ը (որպես BackRub՝ Stanford-ում, 1996), Windows 95-ի տարածումը արագացնում է սպառողական հաշվարկման զարգացումը:

1996 թվականն այն պահն է, երբ Ինտերնետը դադարում է լինել ակադեմիական և դառնում է տնտեսական: 1989-ի ենթակառուցվածքը այժմ հասնում է սպառողական մասշտաբի: Դոթ-քոմի դարաշրջանը կայքերի մասին չէ, այլ՝ բիզնեսի թվայնացման: Այս ժամանակաշրջանը փոխեց առևտուրը, գովազդը, տեղեկատվության բացահայտումը և հաղորդակցման ձևաչափերը:

Զորացված պատգամ — 9/11, 2001

Բջջային + Պլատֆորմի դարաշրջանը սկսվում է

Մեդիայի թվայնացում + վաղ ամպային ենթակառուցվածք + մշտապես միացված լայնաշերտ կապ: Apple-ը ներկայացնում է iPod-ը (դյուրակիր թվային էկոհամակարգի սկիզբը դրվում է), գործարկվում է Wikipedia-ն (համատեղ գիտելիքի հարթակի մոդել), լայնաշերտ կապի ընդունումը կտրուկ աճում է, Amazon-ը սկսում է անադմոսկ կերպով կառուցել այն, ինչ հետագայում դառնում է AWS: 9/11-ից հետո վերահսկման տեխնոլոգիաները հսկայական արագացում են ապրում, տվյալների վերլուծության ենթակառուցվածքը սրընթաց աճում է: Այստեղ է դրվում ամպային հաշվարկների, հարթակային էկոհամակարգերի, թվային բովանդակության գերակայության, մշտապես միացված ենթակառուցվածքի, ինչպես նաև սոցիալական մեդիայի ու սմարթֆոնների համար հիմք հանդիսացող նախադրյալների սկիզբը:

Դրված հիմքը — Ամբակումի տախտակները — 2012, 2013

Խորը ուսուցման բեկումնային առաջընթացը

Ժամանակակից արհեստական բանականության ծնունդը

Սա այն վճռորոշ պահն է, երբ նյարդային ցանցերը դադարեցին լինել փորձարարական և դարձան գործնականորեն հզոր՝ 2001 թվականի «պլատֆորմ/ամպ» դարաշրջանի և 2023 թվականի «գեներատիվ AI»-ի պայթյունի միջև եղած ճշգրիտ կամուրջը: 2012 թվականի սեպտեմբեր. AlexNet-ը (խոր կոնվոլյուցիոն նյարդային ցանց) հսկայական առավելությամբ հաղթում է ImageNet մրցույթում՝ ջախջախելով բոլոր նախորդ ալգորիթմները: AI-ի հետագոտության մեջ այս միակ իրադարձությունը համընդհանուր կերպով ճանաչվում է որպես այն պահը, երբ ծնվեց ժամանակակից խոր ուսուցումը: 2012 թ. Geoffrey Hinton-ի թիմը ապացուցում է, որ GPU-ների վրա վարժեցված խորը նյարդային ցանցերը կարող են ինքնաբերաբար սովորել հիերարխիկ հատկանիշներ: 2013 թ. Google-ը ձեռք է բերում Hinton-ի ընկերությունը (DNNresearch): Արդյունաբերությունը հանկարծ միլիարդներ է ուղղում դեպի խոր ուսուցում: NVIDIA-ի GPU առաջընթացները (CUDA) դառնում են AI-ի համար ստանդարտ սարքավորումը: Մեծ տվյալների գործիքները (Spark 1.0-ը թողարկվել է 2013 թ.) նույնպես հասունանում են սրա հետ մեկտեղ՝ հնարավոր դարձնելով այն հսկայական տվյալաշարերը, որոնք անհրաժեշտ են խոր ուսուցման համար:

Կնիքի բացումը – 2023

Գեներատիվ ԱԲ-ն անցնում է շեմը

ԱԲ-ն դառնում է մատչելի, կիրառելի և տնտեսապես խորը խանգարող ազդեցություն ունեցող: Ոչ թե պարզապես «ավելի լավ նեյրոնային ցանցեր»: Սա այն պահն է, երբ ԱԲ-ն գրում է ծածկագիր, ստեղծում է պատկերներ, ավտոմատացնում է մտավոր գրասենյակային աշխատանքը, մասշտաբավորում է բանական դատողություն պահանջող առաջադրանքները, և առաջին անգամ ԱԲ-ն դադարում է լինել մասնագիտացված ու դառնում է ընդհանուր նշանակության ճանաչողական գործիքակազմ:

2026 — Մինգյուլյարություն՝

- 1989 թվականը՝ որպես հենց վերջի ժամանակի ապակնքումը (սկիզբ է առնում ցանցային կապակցվածությունը՝ որպես համաշխարհային գիտելիքի հոսքի հիմք. կապված է ԽՍՀՄ-ի փլուզման հետ՝ որպես ուղենիշ Ադվենտիզմի վերջնական փորձաշրջանի համար):
- 1996 թվականը՝ որպես պատգամի պաշտոնական ձևակերպում (առևտրային վեբը մասշտաբավորում է տեղեկատվական տնտեսությունը՝ թվայնացնելով առևտուրն ու բացահայտումը):
- 2001-ը՝ որպես պատգամի գորացում (հարթակները, ամպը, մշտապես հասանելի մուտքը ձևավորում են հավաքական, շարժական գիտելիքի համար թվային էկոհամակարգը):
- 2012/2013 թվականները՝ որպես ճշմարիտ բանականության հիմքի դրություն (խորքային ուսուցման բեկումնային առաջընթացը մեքենայական ըմբռնումը դարձնում է գործնական և մասշտաբավորվող):
- 2023-ը որպես կնիքների բացման գագաթնակետ (գեներատիվ ԱԲ-ն անցնում է ընդհանուր նշանակության ճանաչողության ոլորտ, գիտելիքի ստեղծումն ու դատողությունը դարձնելով հասանելի և խորը ցնցող):

Զարգացումը նրբագեղ է. յուրաքանչյուր փուլ կուտակային կերպով կառուցվում է նախորդի վրա՝ անցում կատարելով կապակցվածությունից -> առևտրայնացում -> էկոհամակարգ -> բանականություն -> ճանաչողություն:

2012/2013 թվականները վճռական հանգույցն են՝ այն պահը, երբ նեյրոնային ցանցերը ցույց տվեցին, որ ընդունակ են հիերարխիկ, ավտոմատ ուսուցման (AlexNet/ImageNet հաղթանակը, Հինթոնի աշխատանքի հաստատումը, GPU-ների մասշտաբավորման հնարավորության ապահովումը), ինչը անխուսափելի դարձրեց 2023 թվականի գեներատիվ պայթյունը: Առանց 2012 թվականի ճարտարապետական տեղաշարժի, տրանսֆորմերային մոդելները (2017) և զանգվածային մասշտաբավորումը չէին կարող տալ ChatGPT-ի մակարդակի ընդհանրականություն: